

РЕШЕНИЕ

№ 7106

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 03.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **9303** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 87 от Закона за убежището и бежанците(ЗУБ),вр с чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. С. А., [дата на раждане] в [населено място], С. срещу решение № 581/ 03.08.2012г. г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен поради нарушение на материално – правните разпоредби на чл.8 и чл.9 от ЗУБ, както и поради липса на мотиви относно ситуацията в страната по произход. Излага съображения, че административният орган не е изследвал всички факти и обстоятелства от значение за личната му история, както и факта, че напоследък ситуацията в С. ескалира, което е общоизвестен факт и това прави положението в страната нестабилно,поради разразилите се в страната размирици. Моли съда да отмени решението със законните последици.

В с.з. жалбоподателят, лично и чрез адв. Д. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна – Председателя на ДАБ – МС, редовно призован чрез процесуалния си представител юрк.С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и изразява становище жалбата срещу него да бъде отхвърлена.

Административен съд София град, I отделение, VII състав, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира следното:

С молба вх.№ 278 от 08.03.2012г. и вх.№ 314 от 12.03.2012г. на РПЦ – С., изпратена до Държавната агенция за бежанците чужденецът М. С. А., гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], С., семейно положение – неженен, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, етническа принадлежност – арабин, ЛНЧ [ЕГН] е поискал предоставяне на статут и закрила в РБ.

Изготвен е регистрационен лист на търсещия закрила рег.№ УП-5307/12.03.2012г., ведно с изготвена евродактктилоскопна карта, като на следващия ден- 13.03.2012г. с чужденеца е проведено интервю , обективизирано в Протокол рег.№ УП 5307/13.03.2012г.

Съгласно изложеното в проведеното на 13.03.2012г. първоначално интервю с М. С. А., лицето заявява, че причината за търсената закрила в Б., е че в С. го обвинили, че участва в протести, но не може да посочи кой го издирва.

С решение № 3172 от 02.04.2012г. на решаващ орган при ДАБ –МС е образувано производство за предоставяне на статут на М. С. А., във връзка с което са проведени две последващи интервюта на 18.04.2012г. и на 14.05.2012г., в които чужденецът отново посочва като причини за бягството му от С. отново вмененото му обвинение ,че е член на опозицията и е участвал в протестите. Не се сочат други сериозни политически или религиозни причини, които евентуално създават пречки за връщането на чужденеца в страната на произход поради страх от насилие.

Административното производство е приключило с издаването на обжалваното решение № 581/03.08.2012г. на Председателя на ДАБ при МС в определения в закона срок.

В административния акт е посочено, че по отношение на жалбоподателя, не се установява причини за основателен страх от преследване в С. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Формулиран е извод, че спрямо чужденеца не е установено да е упражнявано физическо насилие и да е бил обект на репресии, както и не са установени дискриминационни и други мерки, водещи до риск от преследване.

Според интервюиращият орган не се установяват факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като неговите твърдения, че съществува риск да бъде арестуван от сирийската полиция и обвинен в извършване на опозиционна дейност не почиват на конкретни факти, а на абстрактна вероятност. В тази връзка решаващият орган е достигнал до извода, че не се установява опасност при връщане на жалбоподателя в родината му, тъй като от изложеното от него не може да се направи предположение за бъдещ риск от тежко посегателство, като изтезание или нечовешко и унижително отнасяне, както и налагане на наказание в държавата му по произход. Във връзка с горното административният орган е установил липсата на условия за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ и на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което е приел, че молбата за закрила на А. Н. Х. следва да се отхвърли като явно неоснователна респ. е отказал да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Административният акт е връчен на жалбоподателя на 18.09.2012 г., а жалбата до Административен съд София град е подадена чрез Държавната агенция за бежанците с вх. № УП-5307 от 26.09.2012 г.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната преписка писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 87 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. Следователно, съдът извършва преценка дали административният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон, в установената форма и дали е съобразен с целта на закона. Видно от представената по делото Заповед № 03-80/26.07.2012г. на Председателя на ДАБ при МС, последният е оправомощил А. Д. /издател на оспорвания акт/ да изпълнява правомощията по чл. 48, ал. 1, т. 1-4 и т. 6 ЗУБ за периода от 30.07.2012г. до 17.08.2012г.

Оспореният административен акт е издаден в съответствие с административно-производствените правила и материалния закон.

Съгласно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ (в сила от 01.01.2008 г.) при получаване на молба за предоставяне на особена закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище от Държавна агенция «Национална сигурност», което е изискано с писмо рег. № УП5307 от 13.03.2012г.

Видно от писмо рег. № Т-2037 от 06.04.2012г. Директора на Специализирана дирекция «Т» -ДАНС е заявил, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя на територията на РБ.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е неоснователна по изложените в нея съображения за материална незаконосъобразност на оспорения административен акт, както по отношение на отхвърляне на молбата за предоставяне на хуманитарен статут, така и в частта му , с която е отказано признаване статут на бежанец. Решението е правилно, тъй като от данните по делото не се установява кандидатът да изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение в С..

По делото е безспорно установено, че жалбоподателя М. С. А. е сирийски гражданин, арабин по етническа принадлежност, [дата на раждане] в [населено място] , по религия мюсюлманин - сунит, неженен. Във връзка с подадената от чужденеца молба за получаване на закрила по реда на ЗУБ с него са проведени няколко интервюта от длъжностно лице при ДАБ, в което М. е заявил, че причината за търсената закрила в Б. е, че се страхува да се завърне в С., тъй като там бил заплашван от без да посочи от кого, че ще бъде арестуван заради участие в протести на опозицията. В хода и на трите интервюта излага непоследователни и противоречиви твърдения относно търсенето му от полицията, които се различават по време и място и отнесени към другите различаващи се данни относно казаното за родителите му, релевира извод за недействителна бежанска история на А.. В хода административното производство, а и по делото не са ангажирани доказателства, които да установяват безспорно жалбоподателят да е имал проблеми с официалните власти, с въоръжени групировки,

както и , да е бил е арестуван или осъждан или да е членувал в политическа партия. Настоящата съдебна инстанция след проверка на доказателствата по делото и с оглед нормите на вътрешното и международно право, намира че решението на председателя на ДАБ е правилно и законосъобразно.

Безспорно е, че обстановката в С. е напрегната и динамична, с оглед последните общоизвестни данни за събитията на територията на страната, но също така известно е че става въпрос за усложнена обстановка на определени места в държавата- например в района на [населено място], където има струпване на опозиционни маси и войски. Ноторни са многобройните дела на лица, търсещи закрила от И. и съдебната практика по прилагане на чл. 9 от ЗУБ, във връзка с тълкуване и прилагане на чл. 15 от Директива 2004/38 /ЕО. Практиката на Върховния административен съд е приложима към ситуацията в С. към момента на постановяване на решение на СЕО по тълкуване на чл. 15, б. "в" посочената директива, за прилагане на чл. 9 от ЗУБ, както и чл. 15 от Директива 2004/38. За да продължи съдебната практика в същата посока, понастоящем от значение е определянето на ситуацията в С. като ситуация на вътрешен въоръжен конфликт, за каквато се отнася задължителното по силата на принципа на примата, тълкуване на нормата на чл. 15 от Директива 2004/38 ЕО.

Въпреки че молбата за закрила на М. С. А. е от м.март 2012г., при постановяване на настоящото решение следва да се отчете ситуацията в държавата по произход към настоящия момент, в каквато насока са и многобройните указания по прилагане на критериите за предоставяне на закрила, установени в Женевската конвенция за бежанците от 1951 г. Съобразно с това, всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. Сигурността на държавата по произход е динамично понятие и непрекъснато се променя, като доказателствата за действителното положение, от което да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални. От последните данни за ситуацията в С., вкл. и от приложената по делото справка на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” вх.№ 01-2942/06.06.2012г. за обстановката в С. като цяло и по-специално за обстановката в провинция К. , не може да се направи категоричен извод за наличие на вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на чл. 9 от ЗУБ към момента.

Нивото на насилие в С. е от такова естество, че е насочено предимно към цивилни лица – факт, който е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал. 2 от АПК. Преценката за ситуацията в страната на произход на председателя на ДАБ според мотивите на оспореното решение е формирана въз основа на цитираната справка, според която в използваните информационни източници не се съдържат данни за конкретни военни операции на сирийските сили за сигурност в провинция К., а е посочен само един инцидент за мощен взрив , за който информацията на агенцията е извлечена от сайта на dennews.bg. Т.е. в конкретния случай се касае за единични спорадични актове на насилие, които не могат да релевират твърдения за „война“ и „вътрешен въоръжен конфликт“.

Данните за ситуацията в областта, от която произхожда молителката, кореспондират с Позицията на ВКБООН относно връщане на лица в Сирийската арабска република /Ж., февруари 2012 г./ - „нарасналото насилие в С. от последното тримесечие на 2011 г. продължи и през 2012 г., като засегна особено провинциите Х., Д. ез - 3., Х., селските райони на Д. и И.. Продължаващите въоръжени сблъсъци имаха сериозно отражение върху цивилното население и особено засегнаха най - уязвимите

категории”. Макар да е лаконична по съдържание и да се позовава на три информационни източника, съдържащата се в преписката справка за ситуацията в С. не опровергава извода на ответника, че към датата на издаване на оспорвания акт липсват данни да се водят бойни действия между управляващия режим и бунтовниците в С. на територията на област /провинция/ К..

Според тълкуването в решението от 17 февруари 2009 г. на СЕС силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 от решението, в колкото по - голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по - слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за предоставяне на субсидиарна закрила. В разглеждания случай са налице непоследователни твърдения на жалбоподателя за мястото, където той е живял преди да напусне С.. Макар да излага, че през последните две години е живял в Д., от проведените с него интервюта става ясно, че всъщност той през цялото време си е живял в К. и е пътувал периодично до [населено място] единствено по работа. Ввидно от приложения рег. Лист № УП 5307/12.03.2012г., жалбоподателят е посочил постоянен адрес в [населено място], [населено място], където както сочи във всичките си интервюта е имал магазин за телефони. При данните, че в бежанската история на жалбоподателя няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота ѝ, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. и по - конкретно в провинция К. следва да е изключително, но информацията за обстановката там не дава основание за формиране на такъв извод. Не се установява спрямо молителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си в тази част от територията на държавата им по произход, те биха били изправени пред реален риск да претърпят посочените заплахи. При изследване на териториалния обхват и степента на насилието в С. се установява, че в родното място на М. С. А. обстановката не може да се окачестви като обхваната от размирици. Наред със ситуацията в държавата на произход се преценяват и фактите, свързани с личното положение на търсещия закрила. Няма каквито и да било данни, М. С. А. да е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед очертаното по – горе тълкуване на СЕС по дело № С 465/ 2007 г., данните за положението в областта в С., от която тя произхожда и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на молителя се налага изводът за недоказаност и на предпоставките по чл. 9, ал. 1 т. 3 ЗУБ.

С оглед изложеното, Административен съд – София –град, I отделение, 7-ми състав , на основание чл. 172, ал. 2 , във вр. с чл. 146, т. 4 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. А., [дата на раждане] в [населено място], С. срещу решение № 581/ 03.08.2012г. г. на председателя на Държавна агенция за бежанците.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: